

Sygn. akt III Ca 1432/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 26 maja 2015r., sygn. akt I C 220/14

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie 1 w ten sposób, że:

a) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.050,70 zł (sześć tysięcy pięćdziesiąt złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 listopada 2013r.;**

b) **oddala powództwo w pozostałej części;**

2. **w punkcie 2 w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 996 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;**

3. **w punkcie 3 w ten sposób, że nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju tytułem niewiszczonych kosztów postępowania:**

a) **od pozwanej kwotę 595,20 zł (pięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy);**

b) **od powoda kwotę 158,22 zł (sto pięćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia dwa grosze);**

II. **oddala apelację w pozostałej części;**

III. **znosi pomiędzy stronami koszty postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Powód D. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 7671,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13.11.2013r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 25 marca 2013r. doszło do kolizji drogowej z udziałem poszkodowanego A. J. (1), w której uszkodzony został kierowany przez niego pojazd T. (...) o nr rej. (...). Powód nabył od poszkodowanego związaną z w.w. zdarzeniem wierzytelność wobec pozwanej Pozwana została zawiadomiona o szkodzie. W postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła ona 3611,71zł. żądana kwota stanowi różnicę pomiędzy kosztami naprawy i wynajmu pojazdu zastępczego (łącznie 11282,96zł) a kwotą już wypłaconą. Jako datę wymagalności powód wskazał datę płatności wystawionej faktury z dnia 5.11.2013r.

Pozwany (...) S.A. w W., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wskazał, że w postępowaniu likwidacyjnym przyjęto przy obliczaniu należnego odszkodowania przeciętną stawkę z 1 rbg, stosowaną w marcu 2013 roku przez zakłady naprawcze działające na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Natomiast ceny części zamiennych i materiałów ustalono na bazie danych z systemu E.`s obejmującego urealnione średnie sugerowane ceny części oryginalnych, według informacji głównego importera. Wskazał, że w jego ocenie wyliczone przez niego odszkodowanie odpowiada przywróceniu pojazdu do stanu poprzedniego. Zakwestionował wycenę szkody dokonaną przez powoda jako zawyżoną i sporządzoną przez (...) T.. Wskazał, że pozwany odpowiada jedynie za normalne następstwa działania i zaniechania, z którego szkoda wynika(art.361§1kc). odnośnie roszczenia co do kosztów wynajmu pojazdu zastępczego zarzucił, że powód nie wykazał roszczenia co do wysokości i co do zasady.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju zasądził od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda D. S. kwotę 7.671,25 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 listopada 2013 roku, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.584 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz nakazał pobrać od pozwanego (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju kwotę 753,42 zł (siedemset pięćdziesiąt trzy złote czterdzieści dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zajmuje się wykonywaniem napraw blacharsko – lakierniczych. W dniu 25 marca 2013r. doszło do kolizji drogowej z udziałem poszkodowanego A. J. (2) kierującego pojazdem T. (...) o nr rej. (...), której sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Poszkodowany zlecił powodowi wykonanie niezbędnych prac naprawczych uszkodzonego pojazdu mających na celu przywrócenie stanu poprzedniego. Pozwany został zawiadomiony o szkodzie i ją zarejestrował.

W następstwie kolizji w ww. pojeździe doszło do uszkodzenia drzwi tylnych prawych (kwalifikowane do wymiany i lakierowania), błotnika tylnego prawego (kwalifikowanego do wymiany częściowej i lakierowania), osłony przed kamieniami prawej (kwalifikowanej do wymiany), kołpaka koła tylnego prawego (kwalifikowanego do wymiany), wnęki koła zewnętrznej (kwalifikowanej do napraw i lakierowania), osłony drzwi tylnych (kwalifikowanej do wymiany). W kosztorysach sporządzonych przez pozwanego ubezpieczyciela zastosowano do naprawy części zamiennie producenta samochodów T. ze względu na brak innych alternatywnych części zamiennych czyli tzw. zamienników. Zastosowano tzw. urealnienie cen na części zamiennie T. w wysokości 60% co oznacza, że pomniejszono ich ceny detaliczne o 60%. Dodatkowo wartość materiału lakierniczego pomniejszono do 67% należnych kosztów wynikających z technologii naprawy i lakierowania samochodów T.. Stawkę za roboczogodzinę napraw blacharskich i lakierniczych zastosowano w wysokości 60 zł netto. Wyliczony w ten sposób koszt naprawy uszkodzeń pojazdu T. (...) o nr rej. (...) przez pozwanego wyniósł 3.400,14 zł brutto.

W wyniku przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 3611,71 zł. Powód zlecił sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy prywatnemu rzeczoznawcy z zakresu techniki motoryzacyjnej, który ustalił koszty naprawy na kwotę 8.515,46 zł brutto. W kosztorysie tym do naprawy zastosowano części oryginalne producenta samochodów T. bez ich amortyzacji. Zastosowano stawki roboczogodziny blacharskiej i lakierniczej w wysokości 115 zł netto. Dodatkowo do lakierowania zakwalifikowano zderzak tylny z ubytkiem wartości lakierowania w wysokości 50%, mimo, że zgodnie z uwagami wniesionymi przez pracownika ubezpieczyciela uszkodzenie to nie było związane z rozpatrywaną szkodą.

Po wykonaniu niezbędnych prac naprawczych pojazdu powód wystawił fakturę VAT z terminem płatności do dnia 12.11.2013r. określając łączny koszt naprawy oraz koszt najmu samochodu zastępczego, która opiewała na łączną kwotę 11.282,96 zł. Następnie powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7671,25 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następnie, że umową cesji z dnia 27 września 2013r. poszkodowany przełał na powoda wierzitelność przysługującą mu wobec pozwanego, w związku z przeprowadzeniem tzw. naprawy bezgotówkowej. Poszkodowany skontaktował się również z pracownikiem (...) T., gdzie uzyskał informację, że proponowana przez ubezpieczyciela kwota z tytułu kosztów naprawy jest około dziesięciokrotnie niższa aniżeli wyniosły koszty naprawy. Poszkodowany wybrał zakład naprawczy powoda, z uwagi na to, że zapewniał on na czas naprawy wynajem samochodu zastępczego, który był poszkodowanemu niezbędny. Zarówno poszkodowany jak i jego żona musieli dojeżdżać do pracy. Żona poszkodowanego pracuje w odległości 14 km od J.. Samochód zastępczy był wykorzystywany również do poruszania się po terenie całego (...) oraz dla celów prywatnych ze względu na zapewnienie dziadkom poszkodowanego dojazdu do placówek medycznych. Koszty naprawy w warsztacie powoda były konkurencyjne w porównaniu z innymi okolicznymi zakładami naprawczymi i nie były zawyżone. Okres wynajmu samochodu zastępczego wynosił 14 dni z uwagi na to, że pozwany ubezpieczyciel chciał przeprowadzić oględziny uszkodzonego pojazdu po jego naprawie blacharskiej i przed lakierowaniem. Dopiero po upływie tygodnia przedstawiciel ubezpieczyciela dokonał oględzin i wykonał zdjęcia pojazdu. Tygodniowy okres oczekiwania na przyjazd przedstawiciela pozwanego uniemożliwił wówczas powodowi kontynuowanie procesu technologicznego naprawy pojazdu. Następnie przystąpiono do prac lakierniczych. Powód przy sporządzaniu kosztorysów naprawy posługuje się systemem E. i stosuje stawki w wartościach netto – 95 zł blacharstwo i 105 zł lakierowanie. Współpracuje również z (...) serwisem (...), gdzie stawka za roboczogodzinę wynosi w granicach 200 zł netto. Inne zakłady naprawcze w okolicy stosują podobne stawki co powód, przy czym są także zakłady stosujące niższe stawki, ale jednocześnie gwarantujące naprawę niższej jakości i nie posiadają one kabin lakierniczych. Zdaniem powoda przyjazd przedstawiciela ubezpieczyciela niczego nie zmienił, ponieważ powód twierdził, że sam może wykonać zdjęcia pojazdu i przesłać ubezpieczycielowi.

Koszt naprawy uszkodzeń samochodu T. (...) o nr rej (...) powstałych w wyniku kolizji z dnia 25.03.2013r., przy uwzględnieniu stawek roboczogodziny w wysokości 95 zł netto za naprawy mechaniczne i blacharskie oraz 105 zł netto za lakierowanie – jako stawek stosowanych przez powoda i nie odbiegających od średnich stawek stosowanych w miejscu zamieszkania powoda oraz z uwzględnieniem kwalifikacji uszkodzeń jak do szkody nr (...) przy zastosowaniu do naprawy dostępnych części nowych na dzień powstania szkody, tj. 25.03.2013r. wynosi 7.079,41 zł brutto. Wykonana kalkulacja naprawy uszkodzeń przedmiotowego pojazdu w komputerowym systemie kalkulowania szkód komunikacyjnych A. z uwzględnieniem części zamiennych innych producentów niż producent samochodów T. wykazała, że na rynku części zamiennych w dacie powstania szkody i dacie naprawy do samochodu T. (...) nie były dostępne części zamienne innych producentów niż producent samochodów T. czyli tzw. zamienników dystrybuowanych poza siecią (...) T..

Dodatkowym kosztem szkody w przedmiotowym samochodzie T. (...) są koszty wynajmu samochodu zastępczego na czas naprawy uszkodzeń pojazdu oraz merytoryczną likwidację szkody. Technologiczny czas naprawy uszkodzeń ww. samochodu T. (...) zgodnie z technologią naprawy według producenta zgodnie z kwalifikacjami ubezpieczyciela i wyliczone kalkulacją naprawy wykonaną przez powołanego w sprawie biegłego sądowego w systemie A. to 4 dni robocze. Niezależnie od technologicznego czasu naprawy uszkodzeń, uzasadniony okres pozostawiania

przedmiotowego samochodu w naprawie, uszkodzonego w wyniku kolizji w dniu 25.03.2013r., przy zachowaniu pełnej staranności i profesjonalizmu zarówno ze strony warsztatu naprawczego, jak i ubezpieczyciela powinien zawierać się w czasie 7 dni roboczych czyli 9 dni kalendarzowych, wliczając w to dni wolne od pracy (od dnia 17.10.2013r. do 25.10.2013r.). Przedział kosztów wynajmu samochodu zastępczego przez serwis lub warsztat w miejsce samochodu pozostawionego do naprawy pod warunkiem sporządzenia cesji należności od ubezpieczyciela za naprawę i za samochód zastępczy w klasie pojazdu uszkodzonego to koszt od 100 zł netto do 180 zł netto za dzień wynajmu. Czyli cena dziennego najmu samochodu zastępczego w kwocie 150 zł netto stosowana przez powoda zawiera się w granicach cen stosowanych na rynku lokalnym prowadzonej działalności

Sąd Rejonowy opinię biegłego sądowego mgr inż. A. W. uznał za rzetelną, kompletną i wyczerpującą w tym znaczeniu, że biegły szczegółowo odniósł się do wszystkich kwestii będących przedmiotem zlecenia Sądu. Jednocześnie Sąd ocenił sporządzoną opinię pod kątem jej obiektywności i profesjonalizmu, nie znajdując podstaw do kwestionowania ustaleń biegłego sądowego.

Zdaniem Sądu Rejonowego biegły przekonująco wyjaśnił, że do naprawy uszkodzeń pojazdu T. (...) o nr rej. (...) zastosowane zostały tylko nowe części zamienne oryginalne producenta samochodów T., ponieważ brak jest części zamiennych innych producentów czyli tzw. zamienników do tego modelu samochodu T. (...) dystrybuowanych poza siecią (...) T. na dzień powstania szkody i daty naprawy w warsztacie powoda. Biorąc pod uwagę realia na rynku motoryzacyjnym oraz zasady doświadczenia życiowego należy w pełni zgodzić się ze stanowiskiem biegłego ponadto Sąd Rejonowy wskazał, że żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego sądowego ani też nie zgłaszała zastrzeżeń odnośnie do zastosowanej przez biegłego metodyki wyliczenia czasu najmu pojazdu zastępczego. Sąd Rejonowy wskazał, że różnica w zakresie przyjętego przez biegłego optymalnego czasu korzystania z pojazdu zastępczego a faktycznego czasu korzystania z pojazdu zastępczego przez poszkodowanego wynikała tylko i wyłącznie z faktu, iż ten dłuższy okres został wywołany działaniem pozwanego, który domagał się przeprowadzenia dodatkowych oględzin pojazdu po wykonaniu prac blacharskich, gdyż oczekiwano na przyjazd przedstawiciela pozwanego przez okres tygodnia, co z kolei uniemożliwiało powodowi przystąpienie do prac lakierniczych. Okoliczność ta została potwierdzona wiarygodnymi zeznaniami świadka oraz zeznaniami powoda.

Sąd Rejonowy w ustalonym stanie faktycznym uznał powództwo za zasadne w całości.

Przywołał treść art. 34 ust 1 i 36 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) oraz art. 822kc, wskazując na odpowiedzialność pozwanego za szkodę, której nie kwestionował.

Sporna w sprawie była jedynie wysokość szkody.

W tym zakresie w oparciu o treść opinii biegłego Sąd Rejonowy uznał, że wartość naprawy pojazdu wynosi 7.079,41 zł brutto.

W ocenie Sądu tylko te ustalenia jakie przedstawił biegły mogą zostać przyjęte dla ustalenia wysokości odszkodowania należnego powodowi, jako realnie umożliwiające dokonanie naprawy. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 13.06.2003 r. III CZP 32/03 wskazał, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Do kosztów tych należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, a poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi. Dalej Sąd Najwyższy wyjaśnił, że poszkodowanemu przysługuje także wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu, a w praktyce będą to zazwyczaj autoryzowane warsztaty naprawcze związane z określoną marką samochodu i prowadzące obsługę serwisową pojazdu. Wybierając takie warsztaty, poszkodowany może się kierować m.in. ich fachowością, rzetelnością technicznej obsługi i poziomem prac naprawczych oraz określonymi niekiedy profitami połączonymi ze stałą obsługą serwisową. (por. także wyrok SN z 25.04.2002r. I KKN 1466/99 i z 20.11.1970 r. II CR 425/72). Ponadto w uchwale z dnia 12.04.2012 r., sygn.

akt III CZP 80/11 podkreślono, iż zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Celem naprawienia szkody jest bowiem przywrócenie sytuacji, która istniałaby, gdyby nieprawidłowe działanie nie miało miejsca. Dlatego też w ocenie Sądu Rejonowego nie sposób podzielić argumentacji pozwanego odnośnie do przyjętych stawek roboczogodziny i cen części zamiennych, gdyż poszkodowany miał prawo naprawić samochód nawet w najlepszych warsztatach samochodowych. Dlatego też w ocenie Sądu Rejonowego brak jest podstaw do uznania, wbrew argumentacji pozwanego, aby koszty naprawy pojazdu wskazane przez powoda były zawyżone.

Sąd Rejonowy wskazał, że powództwo okazało się zasadne również w zakresie dotyczącym kosztów wynajmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego. Co szczegółowo uzasadnił w części uzasadnienia odnoszącej się do oceny dowodów.

Biorąc pod uwagę wypłaconą już powodowi w trakcie postępowania likwidacyjnego kwotę, Sąd rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.671,25 zł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że powód nie zgadzał się z wyliczonymi przez pozwanego kosztami naprawy i zdecydowała się skorzystać z prywatnej opinii rzeczoznawcy, która w konsekwencji znalazła również potwierdzenie w opinii powołanego w niniejszej sprawie biegłego sądowego.

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481kc od daty 13 listopada 2013r. (daty wymagalności roszczenia) tj. od dnia następnego po upływie terminu wynikającego z wystawionej przez powoda faktury VAT.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., albowiem powód wygrał proces w całości. Na koszty procesu poniesione przez powoda składa się: opłata od pozwu 384 zł oraz koszty zastępstwa procesowego powoda w wysokości 1200 zł zgodnie z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. Sąd Rejonowy nakazał pobrać od strony pozwanej – jako przegrywającej sprawę - na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju kwotę 753,42 zł tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania stanowiących wynagrodzenie biegłego sądowego za sporządzenie opinii, które tymczasowo zostały pokryte ze środków Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w części, a to co do kwoty 4203,55 zł z ustawowymi odsetkami do 13 listopada 2011r. oraz w zakresie kosztów postępowania. Zarzucił mu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, a to art. 233§1kpc poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób błędny z pominięciem faktu, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosi 7079,41 zł, w związku z czym uzupełniające odszkodowanie wynosić winno 3467,70zł a nie 4903,75 zł, a uzasadniony koszt wynajęcia samochodu zastępczego wynosi 1660,50zł a nie 2767,50zł. Zarzucił ponadto naruszenie art.361§1kc polegające na ustaleniu należnego odszkodowania w wysokości przekraczającej celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego pojazdu oraz koszty wynajęcia pojazdu zastępczego. Zarzucił też naruszenie art. 826§1kc polegające na ustaleniu wysokości odszkodowania należnego powodowi z pominięciem nałożonej na powoda zasady dążenia do minimalizacji rozmiaru szkody oraz naruszenie art. 824¹kc poprzez uznanie, że dopiero suma zasądzonej kwoty oraz wypłaconego przez pozwanego odszkodowania odpowiada wysokości szkody poniesionej przez powoda. Ponadto pozwany zarzucił, że Sąd rejonowy nie rozpoznał istoty niniejszej sprawy poprzez przyjęcie, że powód jest czynnie legitymowany do dochodzenia materialno prawnego roszczenia wynikającego z tytułu wynajęcia pojazdu zastępczego, podczas gdy takie uprawnienie nie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Stawiając te zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa co do kwoty 4203,55 zł przy stosunkowym rozdzieleniu kosztów pomiędzy stronami oraz zasądzenie na rzecz pozwanego

kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za postępowanie w II instancji. Ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z jednoczesnym przekazaniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w części zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, w szczególności dokonaną przez ten Sąd ocenę opinii biegłego złożonej w sprawie.

Rację ma apelacja, że wydane rozstrzygnięcie pozostaje w sprzeczności z dokonanymi ustaleniami faktycznymi. Skoro bowiem Sąd Rejonowy w pełni uznał opinię za wiarygodną i na niej oparł swe ustalenia, to uwzględnienie powództwa w całości pozostaje z tą oceną w sprzeczności, gdyż uwzględnia wyższe koszty naprawy samochodu niż wycenione przez biegłego.

W opinii tej biegły odniósł się do złożonej przez powoda wyceny, wskazując, że zawiera ona koszt roboczogodziny blacharskiej i lakierniczej w wysokości 115 zł, a ponadto obejmuje lakierowanie tylnego zderzaka mimo, że zgodnie z uwagami wniesionymi przez ubezpieczyciela uszkodzenie to nie było związane z rozpatrywaną szkodą (k.71).

Żadna ze stron nie zakwestionowała opinii biegłego, co oznacza że potwierdziła jej prawidłowość. W tych okolicznościach uznać należało, że uwzględnienie powództwa w całości nie znajduje oparcia w materiale sprawy i dokonanych ustaleniach faktycznych. W pierwszej kolejności zasądzając pełną żadaną kwotę Sąd Rejonowy nie odjął kosztu lakierowania zderzaka, mimo jego zakwestionowania i nieudowodnienia przez powoda jakoby miał on związek ze zdarzeniem. Ponadto Sąd Rejonowy nie uzasadnił w sposób przekonujący oparcia się przy rozstrzygnięciu na wycenie przedstawionej przez powoda, zamiast na opinii biegłego, którą ocenił za wiarygodną.

Co do wartości roboczogodziny, niezłożenie przez powoda zarzutów do opinii biegłego w tym zakresie winno być przyjęte jako akceptacja przyjętej w opinii wartości roboczogodziny, a ponadto jako nieudowodnienie zasadności wyższych kosztów robocizny związanej z naprawą pojazdu(art. 6 kc). Tym samym nie zostało przez powoda wykazane, że wyższe koszty robocizny niż przyjął biegły pozostają w normalnym związku przyczynowym ze szkodą(art. 361§1kc).

W opisaney części zaskarżony wyrok zatem musiał ulec zmianie. Sąd Okręgowy przyjął, że z tytułu naprawy należy się powodowi różnica pomiędzy kwotą wynikającą z opinii biegłego, a już wypłaconą kwotą w postępowaniu likwidacyjnym: (7079,41zł – 3611,71zł) tj. 3467,70zł.

Niezasadne są natomiast zarzuty apelacji kwestionujące kwotę zasądzoną z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego.

W pierwszej kolejności niezasadny jest zarzut braku legitymacji powoda co do tej wierzytelności. Taki wniosek nie wynika z materiału sprawy, w szczególności z umowy cesji zawartej przez powoda z poszkodowanym. Z jej treści wynika, że poszkodowany przelał na powoda „wierzytelność (prawo do odszkodowania) przysługującą mu z tytułu szkody komunikacyjnej zarejestrowanej w (...) SA pod nr PL (...), której dotyczy niniejsze postępowanie celem zaspokojenia wierzytelności cesjonariusza z tytułu naprawy samochodu T. (...)”.

Redakcja tego zapisu umowy nie wskazuje, jakoby na rzecz powoda przelano jedynie część roszczenia odszkodowawczego z tytułu szkody komunikacyjnej zarejestrowanej w (...) SA pod nr PL (...). Przede wszystkim należy podkreślić, że wskazanie w nim celu przelewu wierzytelności nie może być rozumiane jako ograniczenie zakresu przelewu wierzytelności do części należnego odszkodowania.

Podnieść ponadto należy, że niezasadne pozwana dokonuje zawężającej wykładni pojęcia: „wierzytelność z tytułu naprawy samochodu”, nie obejmując w jego ramach kosztów wynajmu samochodu zastępczego, mimo, że jak wynika

z materiału sprawy, poszkodowany wynajmował pojazd u powoda na czas konieczny do dokonania naprawy. Pozwala to zaliczyć koszt tego wynajmu do ujętego w umowie cesji pojęcia „wierzytelność z tytułu naprawy samochodu”.

Z tych powodów Sąd Okręgowy uznał, że powód jest legitymowany do dochodzenia należności z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Kontrola ustaleń Sądu Rejonowego co do okresu wynajmu, wskazała na prawidłowość przyjęcia 14 dni jako uzasadnionych okolicznościami sprawy. W tym zakresie Sąd Rejonowy poczynił szczegółowe ustalenia i zawarł je w uzasadnieniu. Zasadnie powołał się na Konieczność oczekiwania przez warsztat z pracami na dodatkowe oględziny pojazdu po jego częściowej naprawie- na żądanie ubezpieczyciela. Niewątpliwie okres tego oczekiwania należy zaliczyć do uzasadniających wynajem pojazdu zastępczego. Tym samym, za Sądem Rejonowym należało przyjąć uzasadniony okres 14 dni i niekwestionowaną w apelacji stawkę wynajmu 184,50zł brutto. Z tych powodów, apelacja kwestionująca zasądzenie z tytułu wynajmu kwotę 2583 zł jako niezasadna podlegała oddaleniu – na podstawie art. 385 kpc.

Podsumowując, przy częściowym uwzględnieniu apelacji z przyczyn wymienionych wcześniej w niniejszym uzasadnieniu, należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6050,70zł z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 13 listopada 2013r. Podstawą zasądzenia odsetek jest opóźnienie pozwanego z zapłatą odszkodowania, a jego podstawą prawną – art. 481§1kc. Dokonana zmiana wyroku ma swą podstawę prawną w art. 386§1kpc.

Jednocześnie częściowo oddalono żądanie pozwu z przyczyn już opisanych. Konsekwencją tego rozstrzygnięcia jest zastosowanie do orzeczenia o kosztach art. 100 kpc i zasady stosunkowego rozliczenia kosztów postępowania. Powód wygrał sprawę w 79%, zatem pozwany powinien ponieść taką część kosztów procesu.

Wskazaną wygraną powoda uwzględniono też w odniesieniu do nieuiszczonych kosztów sądowych (wynagrodzenia biegłego), którymi w 79% obciążono pozwanego, a w 21% -powoda.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 100 kpc, dokonując ich wzajemnego zniesienia.

Pozwany w postępowaniu odwoławczym wygrał w 38%, jednak w większym zakresie poniósł koszty postępowania odwoławczego(opłata 211 zł i wynagrodzenie pełnomocnika -300zł- na podstawie § 12 ust.1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu- t. jedn. Dz. U. z 2013 poz. 490 ze zm). Powód poniósł jedynie wynagrodzenie pełnomocnika – 300 zł(ustalone na tej samej podstawie co wyżej).

Uzasadniało to zniesienie kosztów postępowania odwoławczego.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

SSR(del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Gabriela Sobczyk